

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและสภาพปัญหา

ภายใต้สภาวะการณ์ของโลกยุคเปิดเสรีทางการค้าและการบริการ การประกอบธุรกิจประเภทต่างๆ มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต มีการคิดค้นเครื่องมือเพื่อการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจชนิดใหม่ๆ ซึ่งออกมารองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างมากมาย ในวงจรธุรกิจนั้น การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจเริ่มต้นตั้งแต่การรวบรวมทุนเพื่อการจัดตั้งหน่วยทางธุรกิจขึ้นมาใหม่ เมื่อธุรกิจมีการขยายกิจการก็จะก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามมา กล่าวคือเกิดการระดมทุนและการก่อหนี้ การจ่ายเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรให้แก่เจ้าของกิจการ การครอบงำกิจการ การควบรวมกิจการ การแยกกิจการ และในที่สุดหากการดำเนินกิจการประสบภาวะปัญหาทางการบริหารจัดการก็จะล้มเลิกกิจการไปในที่สุด

ธุรกิจเงินร่วมลงทุน (venture capital) มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนการประกอบกิจกรรมใหม่ๆ ทางเศรษฐกิจ (a key role in driving innovative economic activity) มาตั้งแต่ต้นทศวรรษ 1990¹ โดยธุรกิจดังกล่าวถูกพัฒนาขึ้นเป็นตัวกลางที่สำคัญของตลาดเงิน (financial market) ในการจัดสรรทุนให้แก่กิจการที่มีขนาดเล็กและเป็นกิจการเกิดใหม่ (small and young firms) ซึ่งมีความยากลำบากต่อความน่าดึงดูดใจทางการเงินของนักลงทุน ยิ่งไปกว่านั้น กิจการเกิดใหม่มักมีสินทรัพย์ที่จับต้องได้ (tangible assets) เพียงเล็กน้อย สภาพตามธรรมชาติของการดำเนินกิจการขาดเสถียรภาพ (uncertain) และมีการดำเนินงานในตลาดซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงทำให้กิจการเหล่านี้ขาดเครื่องมือทางการเงินในขั้นต้นของการริเริ่มดำเนินกิจการ อาทิเช่นไม่ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินหรือมีข้อจำกัดการใช้ตราสารหนี้ประเภทอื่นๆ และเนื่องด้วยกิจการเกิดใหม่ต้องการทุนในการจัดตั้งองค์กร การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือแม้กระทั่งเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเจริญเติบโตขององค์กร ธุรกิจเงินร่วมลงทุนจึงเกิดขึ้นเพื่อจัดหาทุนมาตอบสนองปัญหาความเสี่ยงสูง (high risk) และความด้อยทางเทคโนโลยีของ

¹ Organisation for Economic Co-operation and Development, "Venture Capital: Trends and Policy Recommendations," <http://www.oecd.org/dataoecd/4/11/28881195.pdf>, 15 March 2009.

กิจการ (low-technology firms)² ในขณะที่กิจการเกิดใหม่เองยังคงมีส่วนของเจ้าของ³ดั้งเดิม

เนื่องจากปัจจัยทางด้านการเงินและทางการบริหารจึงก่อให้เกิดธุรกิจเงินร่วมลงทุนขึ้น ในทางการเงินเมื่อใดก็ตามที่กิจการมีเป้าประสงค์มุ่งต่อการเจริญเติบโต บริษัทจะมีความต้องการทางการเงินภายนอก (external finance) ทั้งนี้เพราะการเงินภายนอกจะช่วยเติมเต็มช่องว่างของกระแสเงินสด (cash flow gap) ในระหว่างช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งกิจการกับจุดคุ้มทุนที่กิจการเกิดใหม่สามารถดำรงกิจการได้โดยลำพังตนเอง⁴ หลักการดังกล่าวนี้เป็นเหตุผลเบื้องต้นทางการเงินที่นักลงทุนมีความจำเป็นต้องพึ่งธุรกิจเงินร่วมลงทุนนั่นเอง

สำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุนของไทยนั้นแม้มาตรการสร้างแรงจูงใจในทางภาษีที่จำกัดกรอบกติกาไว้ค่อนข้างมาก ซึ่งได้มีความพยายามแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการในทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนมาโดยตลอดนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนั้นแล้วจากการศึกษาพบว่าธุรกิจเงินร่วมลงทุนของไทยมีอัตราการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับนานาชาติประเทศ จากผลงานวิจัยชี้ให้เห็นว่ากว่าร้อยละ 98 ของปริมาณเงินที่ใช้ในการลงทุนมาจากเงินกู้ ทั้งนี้สาเหตุอาจเกิดจากปัจจัยหลายๆ ประการ อาทิเช่น ความไม่เข้าใจถึงเนื้อหาในทางเศรษฐกิจของธุรกิจเงินร่วมลงทุน การขาดมาตรการจูงใจจากรัฐในการกระตุ้นเพื่อก่อให้เกิดแหล่งเงินทุนที่มาจากธุรกิจเงินร่วมลงทุน นักธุรกิจจำนวนมากยังคงยึดติดอยู่กับกรอบความคิดการบริหารจัดการงานภายในครอบครัว ไม่ต้องการให้มีบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของครอบครัว เนื่องจากเจ้าของกิจการมักมีความเห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการแทรกแซงการประกอบธุรกิจของครอบครัวโดยบุคคลภายนอก ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ธุรกิจเงินร่วมลงทุนของประเทศไทยไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นถึงธุรกิจจำนวนมากที่ประสบความสำเร็จจากการใช้เครื่องมือการลงทุนประเภทธุรกิจเงินร่วมลงทุน ไม่ว่าจะเป็นสตาร์ทอัพส์คอร์ปอเรชั่น

² Günseli Baygan, The Internationalisation of Venture Capital Activity in OECD Countries: Implications for Measurement and Policy, (Paris: The Organisation for Economic Co-operation and Development, 2007), p.12.

³ ตามแม่บทการบัญชี ย่อหน้าที่ 49 ได้ให้คำนิยามคำว่า “ส่วนของเจ้าของ” ว่าหมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นออกแล้ว

⁴ Rupert Pearce and Simon Barnes, Raising Venture Capital, (Paris: The Organisation for Economic Co-operation and Development, 2007), p.5.

(Starbucks Corporation) หรือเดอะวอลต์ดิสนีย์คัมปะนี (The Walt Disney Company) ซึ่งประสบผลสำเร็จจากการใช้ธุรกิจเงินร่วมลงทุนเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาทางเทคโนโลยี

ดังนั้นมาตรการจูงใจในทางภาษีจึงมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อแรงจูงใจของนักลงทุนในการเข้าร่วมลงทุนในธุรกิจประเภทต่างๆ ซึ่งมาตรการทางภาษีก็เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการในทางภาษีเป็นมาตรการผลักดันให้เกิดความบรรลุลผลในทางเศรษฐกิจ ซึ่งแสดงให้เห็นมาแล้วมากมายในหลายๆ ประเทศ อาทิเช่น ประเทศออสเตรเลีย ได้มีผลการรายงานทางการเงินแห่งออสเตรเลียในเดือนตุลาคม ปี ค.ศ. 2006 ที่ชี้ให้เห็นว่าภายหลังจากที่ได้มีการออกกฎหมายธุรกิจเงินร่วมลงทุนขึ้นในปี ค.ศ. 2002 และได้มีการแก้ไขในปี ค.ศ. 2004 รวมทั้งการแก้ไขมาตรการทางภาษีเพื่อดึงดูดความน่าสนใจในการลงทุนของนักลงทุน พบว่ามีการเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจทรัพยากรธรรมชาติสูงกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต มีกองทุนเงินร่วมลงทุนในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัดได้รับการจัดตั้งขึ้นทั้งสิ้น 9 กองทุน โดย 8 กองทุนจาก 9 กองทุนดังกล่าวนี้เป็นองค์กรเงินร่วมลงทุนที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยสมบูรณ์ไม่มีเงื่อนไข (fully registered) ซึ่งทั้ง 8 กองทุนนี้มีมูลค่าเงินลงทุนรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 1 พันล้านเหรียญออสเตรเลีย ตัวเลขทางสถิติของสำนักงานสถิติแห่งออสเตรเลีย (Australian Bureau of Statistics) แสดงตัวเลขที่น่าสนใจดังนี้⁵

1. สินทรัพย์ของเครื่องมือในการลงทุน (investment vehicle) มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นจากจำนวน 127 ล้านเหรียญออสเตรเลียในปี ค.ศ. 2000 เป็นจำนวน 4,390 ล้านเหรียญในปี ค.ศ. 2005 และ

2. การลงทุนประเภทธุรกิจเงินร่วมลงทุนโดยการเข้าร่วมลงทุนในบริษัทต่างๆ มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นจากจำนวน 1,998 ล้านเหรียญออสเตรเลียในปี ค.ศ. 2000 เป็นจำนวน 3,532 ล้านเหรียญในปลายเดือนมิถุนายน ของปี ค.ศ. 2005

ดังนั้นการขับเคลื่อนพลวัตรทางเศรษฐกิจจึงต้องเกิดขึ้นมิใช่เพียงความร่วมมือของภาคเอกชนหรือนักลงทุนเท่านั้น แต่รัฐเองก็ต้องคอยสอดส่องเพื่อสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การลงทุนด้วย

จากผลงานวิจัยพบว่าปัจจุบันนักธุรกิจเงินร่วมลงทุนในประเทศไทยคิดว่าปัญหาอุปสรรคสำหรับนโยบายภาครัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนมากที่สุดคือกรอบกติกาที่มีข้อจำกัดของมาตรการจูงใจทางภาษี นักลงทุนจำนวนมากเห็นว่า

⁵ Anton Joseph, "Venture Capital Investment and Holding Company," *IBFD: Asia – Pacific Tax Bulletin*, p.86 (March - April 2006).

มาตรการทางภาษีที่ใช้เหี่ยวนำไปให้ผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนซึ่งอยู่นอกระบบเข้าสู่ในระบบมีเกณฑ์ที่น้อยกว่าปกติเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ผู้เขียนเห็นว่าหากมีการทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนในประเทศเข้าสู่ระบบในการกำกับดูแลและระบบการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนของภาครัฐบาลได้ จะช่วยทำให้ภาครัฐกำหนดกรอบและคาดการณ์แนวโน้มการเจริญเติบโตของธุรกิจประเภทนี้ได้ ซึ่งจะมีส่วนช่วยเหลือสำคัญในการเกื้อหนุนส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาคเกิดการเจริญเติบโต

ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจัดการเงินร่วมลงทุนไว้กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เพียง 3 บริษัทเท่านั้น คือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการเงินร่วมลงทุน ข้าวกล้า จำกัด บริษัทหลักทรัพย์จัดการเงินร่วมลงทุน บี วี พี จำกัด และบริษัทหลักทรัพย์จัดการเงินร่วมลงทุน วี เนท์ จำกัด ในขณะที่รัฐบาลประกาศใช้มาตรการทางภาษีเพื่อการกระตุ้นการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนมาแล้วนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 จึงอาจกล่าวได้ว่าทุกระยะเวลา 3 ปี จะมีผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนรายใหม่เพิ่มขึ้นเพียง 1 รายเท่านั้น ดังนั้นจากประวัติศาสตร์การลงทุนของผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนจึงชี้ให้เห็นได้ว่าอัตราการเติบโตของผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนในประเทศไทยมีแนวโน้มต่ำ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐบาลและภาคเอกชนควรต้องร่วมมือกันหาสาเหตุ และที่มาของปัญหาดังกล่าว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจให้แก่ตลาดการเงินของประเทศไทย

จากการศึกษาผู้เขียนพบว่ามาตรการทางภาษีสำหรับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนในประเทศไทย ยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติที่ทำให้นักลงทุนไม่อาจได้รับสิทธิประโยชน์ในทางภาษีได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดกรอบการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวนี้อาจสะท้อนออกมาจากนักลงทุนในรูปของการจำกัดกรอบการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนเข้าไปร่วมลงทุน ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่อาจเติบโตได้อย่างเต็มที่ และมาตรการทางภาษีที่ถูกกำหนดขึ้นยังมีบทบัญญัติบางส่วนที่อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี รวมทั้งมาตรการทางภาษีดังกล่าวยังมีข้อควรต้องพิจารณาถึงเนื้อหาในทางเศรษฐกิจของการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนเพื่อป้องกันมิให้นักลงทุนแสวงหาผลประโยชน์จากมาตรการทางภาษีดังกล่าวอีกด้วย ซึ่งผู้เขียนจะได้วิเคราะห์ให้เห็นถึงปัญหาดังกล่าวต่อไป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนในทุกแง่มุม ทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคปฏิบัติ

และปัญหาภาคทฤษฎีที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนตามหลักการทฤษฎีทางการเงิน และทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ของการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนและตามหลักการในการจัดเก็บภาษีอากรที่ดี ตลอดจนศึกษาและพิจารณาประกอบกับคำแนะนำขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งให้คำแนะนำแก่รัฐบาลต่างๆ ในการออกนโยบายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชน ตลอดจนคำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางในการออกมาตรการทางภาษี เพื่อนำมาส่งเสริมผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการทางภาษีสำหรับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงความหมายและหลักการทางการเงินและหลักการทางทาง เศรษฐศาสตร์ที่ดีเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อให้ทราบถึงแนวความคิดและเนื้อหา ทางเศรษฐกิจของการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน และเพื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบกรอบ กติกาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดและหลักกฎหมายภาษีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ ธุรกิจเงินร่วมลงทุนประเภทต่างๆ ทั้งจากหลักกฎหมายของไทยตามประมวลรัษฎากรกับหลัก กฎหมายออสเตรเลีย
3. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ รวมทั้งหาหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรการจูงใจทางภาษีที่ เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนในประเทศไทย จากการศึกษาเปรียบเทียบกับ หลักการทางภาษีอากรที่ดี รวมทั้งพิจารณาประกอบกับมาตรการทางภาษีของประเทศออสเตรเลีย และข้อเสนอแนะขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) สำหรับการใช้นโยบายภาครัฐบาลกระตุ้น ให้เกิดการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชน เพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนและความเหมาะสม รวมทั้งความเป็นธรรมแก่ทั้งภาครัฐเอง หรือแม้กระทั่งผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนและวิสาหกิจที่ ผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนเข้าไปลงทุน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะศึกษาเกี่ยวกับหลักการทางการเงินและหลักการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน รวมทั้งนโยบายซึ่งเป็นมาตรการจูงใจทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุนในประเทศไทยเปรียบเทียบกับมาตรการเพื่อการลงทุนในธุรกิจเงินร่วมลงทุนของประเทศออสเตรเลีย โดยจะศึกษาเฉพาะกรณีธุรกิจเงินร่วมลงทุนในภาคเอกชนเท่านั้น และจะจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะมาตรการทางภาษีที่มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนในประเทศไทย โดยมีได้พิจารณาวิเคราะห์ถึงปัญหาของมาตรการในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนของประเทศไทย กล่าวคือผู้เขียนจะได้วิเคราะห์ถึงแนวทางการตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน และจะทำการศึกษาเฉพาะภาษีเงินได้เท่านั้น ไม่รวมถึงภาษีทางอ้อมหรือภาษีการบริโภค ทั้งนี้ผู้เขียนจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกจะทำความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน ส่วนที่สองคือการศึกษากฎหมายของประเทศไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน ส่วนที่สามคือการศึกษากฎหมายของประเทศไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน และส่วนสุดท้ายจะเป็นการวิเคราะห์ปัญหามาตรการจูงใจทางภาษีของประเทศไทยเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนทั้งในเชิงเปรียบเทียบจากกฎหมายของประเทศออสเตรเลียและในวิเคราะห์จากอุปสงค์และอุปทานของภาคธุรกิจของไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทางภาษีที่เหมาะสมกับรูปแบบของธุรกิจเงินร่วมลงทุนในบริบททางสังคมของประเทศไทยต่อไป

1.4 วิธีการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาแบบวิจัยเอกสาร (documentary research) โดยรวบรวมค้นคว้าข้อมูลจากประมวลกฎหมายและกฎหมายลำดับรองซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความแห่งประมวลกฎหมาย ตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลจากคำอธิบายกฎหมายภาษีอากร บทความ และเอกสารวิชาการอื่นๆ รวมทั้งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในรูปแบบภาษาไทยและในรูปแบบภาษาต่างประเทศ และผู้เขียนยังได้ใช้รูปแบบการวิจัยเฉพาะกรณี (case study) โดยการศึกษาเฉพาะกรณีการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนของประเทศไทย กำหนดกรอบเป้าหมายของการศึกษาที่แน่ชัด และทำการสัมภาษณ์บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนในประเทศไทยทั้งเจ้าหน้าที่ของภาครัฐและนักลงทุนหรือผู้ประกอบการ

ธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชน แล้วจึงนำข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์เชื่อมโยงปัญหา
มาตรการทางภาษีที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อหาข้อสรุปและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อกำหนดมาตรการทางภาษีสำหรับผู้ประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุนภาคเอกชนให้มี
ความชัดเจนและมีความเหมาะสมสอดคล้องกับหลักการทางภาษีอากรที่ดีและสอดคล้องกับ
เนื้อหาทางเศรษฐกิจของการประกอบธุรกิจเงินร่วมลงทุน